

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

23. april 2021

Besvarelse af spørgsmål 5 ad L 175 stillet af udvalget den 16 april 2021 efter ønske fra Heidi Bank (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor genanskaffelsværdien, jf. direktivet, ikke kan anvendes fremadrettet, idet ministeren bedes redegøre for de enkelte elementer i direktivet, hvorved der ikke findes hjemmel til dette.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Artikel 6, stk. 1, i covered bonds direktivet¹ stiller krav til de aktiver, som stilles til sikkerhed for en udstedelse af dækkede obligationer (reakreditobligationer).

Aktiverne kan inddeles i tre kategorier:

Kategori 1: Aktiver, der er egnede til at stille til sikkerhed i henhold til artikel 129, stk. 1, i kapitalkravsforordningen, forudsat at det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, opfylder kravene i nævnte forordnings artikel 129, stk. 1a-3, hvilket vil sige aktiver som kvalificerer til at stilles til sikkerhed for særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer,

Kategori 2: Dækkende aktiver af høj kvalitet, der sikrer, at det kreditinstitut, der udsteder de dækkede obligationer, har et betalingskrav som anført i direktivets stk. 2, og som er sikret ved aktiver stillet som sikkerhed som anført i direktivets stk. 3, og

Kategori 3: Aktiver i form af lån eller garanteret af offentlig myndigheder.

For aktiver omfattet af *kategori 1*, det vil sige lån finansieret med særligt dækkede obligationer (sdo'er) eller særligt dækkede realkreditobligationer (sdro'er), er der allerede i dag krav til værdiansættelse til markedsværdi eller belåningsværdi i medfør af kapitalkravsforordningen.

¹ EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU.

Direktivet stiller et tilsvarende krav for fysiske aktiver stillet til sikkerhed under *kategori 2*.

Det fremgår af direktivets artikel 6, stk. 5, at for aktiver i kategori 1 og 2, skal medlemsstaterne fastsætte regler for metoden og processen for værdiansættelsen af fysiske aktiver, som stilles til sikkerhed. Det følger videre af stk. 5, at medlemsstaterne som minimum skal sikre ”at der for et fysisk aktiv stillet som sikkerhed er en aktuel værdiansættelse *på eller under markedsværdien eller belåningsværdien...*”

Direktivet giver dermed mulighed for at vælge mellem markedsværdi, under markedsværdi eller belåningsværdi, men ikke genanskaffelsesværdi.

Det bemærkes, at belåningsværdien er en særlig forsigtig værdiansættelsesmetode, der medfører lavere værdi end markedsværdi og som primært anvendes i Tyskland.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup